

DÜZCE YÖRESİNDE *SAMBUCUS EBULUS* L. TÜRÜNÜN YÖRESEL İSİMLERİ

Neval Güneş Özkan¹

¹Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü, Düzce,
Elmek: nevalgunes@duzce.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-8718-2390

Özet

Sambucus ebulus L. Adoxaceae familyasından, 1-2 metre boylanan otsu bir bitkidir. Ülkemizde doğal olarak yayılış yapan bu tür yaprak, çiçek, meyve gibi kısımlarıyla halk tıbbında oldukça yaygın olarak bilinmekte ve çeşitli amaçlarla kullanılmaktadır. Farklı yörelerde “Anzili, Ayıotu, Azıotu, Cüce mürver, Hekimana, Kımçırık, Levor, Mürverotu, Patpatık, Pellempüs, Purlak, Sultanotu, Şahmelek, Şahmelik, Telli gelin, Yabani mürver, Yer mürveri, Yivdim ve Yivdin” gibi çok çeşitli isimlerle tanınmaktadır.

Bu çalışmada Düzce ilinde çeşitli habitatlarda oldukça geniş yayılışı bulunan, yöre halkı tarafından iyi bilinen ve çeşitli amaçlarla yaygın olarak kullanılan, *Sambucus ebulus* L. türünün yöresel isimleri verilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre bitkinin Düzce’de 29, ülke genelinde ise 60 farklı isimle tanındığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Sambucus ebulus*, Yöresel İsim, Düzce, Sultanotu, Şahmelik

REGIONAL NAMES OF *SAMBUCUS EBULUS* L. IN DUZCE REGION

Abstract

Sambucus ebulus L. is a herbaceous plant from the Adoxaceae family, 1-2 meters tall. This species, which has natural distribution in our country, is widely known in folk medicine with its parts such as leaves, flowers and fruits and is used for various purposes. It is known by various names such as “Anzili, Ayıotu, Azıotu, Cüce mürver, Hekimana, Kımçırık, Levor, Mürverotu, Patpatık, Pellempüs, Purlak, Sultanotu, Şahmelek, Şahmelik, Telli gelin, Yabani mürver, Yer mürveri, Yivdim and Yivdin” in different regions.

In this study, local names of *Sambucus ebulus* L. which is widely distributed in various habitats in Düzce province, well-known by the local people and widely used for various purposes, are given. According to the results of the study, it was determined that the plant is known with 29 different names in Düzce and 60 different names throughout the country.

Keywords: *Sambucus ebulus*, Local Name, Düzce, Sultanotu, Şahmelik

Giriş

İnsanoğlu varoluşundan itibaren etrafında gördüğü canlı ve cansız varlıkları tanımaya, isimlendirmeye ve sınıflandırarak kendi kullanımı için faydalı- zararlı şeklinde gruplandırmaya çalışmıştır. Bu durum bitkiler için de geçerli olmuştur. İnsanlar özellikle kendileri ve besledikleri hayvanlar için yenilebilir mi, yararlı mıdır, şifalı mıdır, zehirli midir, yararlı ise çoğaltılabilir mi yani kültüre alınabilir mi, zararlı ise nasıl mücadele edilir gibi sorulara yanıt bulmaya çalışırken bitkileri tanıma ve birbirlerinden ayırt etme ihtiyacı duymuşlardır (Seçmen ve ark., 1998: 18).

Organizmaların isimlendirilmesi, iletişim sağlama açısından önemlidir ve biyolojik çeşitliliği oluşturan unsurlar hakkında kesin bir referans sistemidir. Bilimsel anlamda bitkilerin isimlendirilmesi konusundaki karmaşanın giderilmesi ve dil birliğinin sağlanması için “Uluslararası Botanik Adlandırma Yasası” uygulanmaktadır. Her bitkinin kendisine bağlanmış tek bir bilimsel ismi bulunmaktadır ve dünyanın her yerinde bilimsel olarak bu Latince isim ile tanınırlar (Rao, 2004: 604; Menemen ve Dönmez, 2007; Taxon.org, 2021). Oysa kitaplarda geçen isimler yerel halklar tarafından bilinmemektedir. Halk arasında kullanılan birçok isme de basılı kaynaklarda rastlanmamaktadır (Baytop, 1997: 5). Bitkilerin yerel isimleri incelendiğinde ülkelere, yörelere ve aynı yörede yaşayan farklı etnik gruplara göre dahi çok çeşitli isimlerle anıldıkları görülür.

Belirli bir yörede bir bitkinin birden fazla ismi bulunabildiği gibi aynı ismin birden fazla bitki türüne verilmiş olduğu da sıklıkla görülmektedir. Örneğin “sütleşen” kelimesi hem literatürde hem de yerel olarak genelde *Euphorbia* cinsine bağlı türler için kullanılmaktadır (Baytop, 1997: 253; Baytop, 1999: 343, Güner ve ark., 2012). Bu cinsin bireylerinin içerdiği süt oldukça tahriş edici özellikte olduğundan, dahilen kullanılmasının sakıncalı olabileceği belirtilmiştir (Baytop, 1999: 343). Hatay yöresinde *Sonchus oleraceus* L. taksonu da “sütleşen” olarak anılmaktadır (Özmen, 2010: 264). Bu bitki ise çeşitli amaçlarla etnobotanik olarak kullanımı olan bir bitkidir (Bulut, 2006: 90 ve 99). Yine yöresel olarak hem tıbbi kullanımı olan *Sambucus ebulus* türüne hem de zehirli bir bitki olan *Atropa belladonna* türüne “Yıdın” ve “Yığdın” isimlerinin ortak olarak kullanıldığı görülmüştür (Baytop, 1997: 127). Bu örneklerde olduğu gibi farklı bitkilerin aynı Türkçe isimle anılması özellikle etnobotanik kullanım açısından sakınca yaratabilir. Geleneksel bilgiler genelde kulaktan kulağa aktararak yayıldığından aynı bitkiyi ifade edecek ortak ismin aktarılması çok önemlidir.

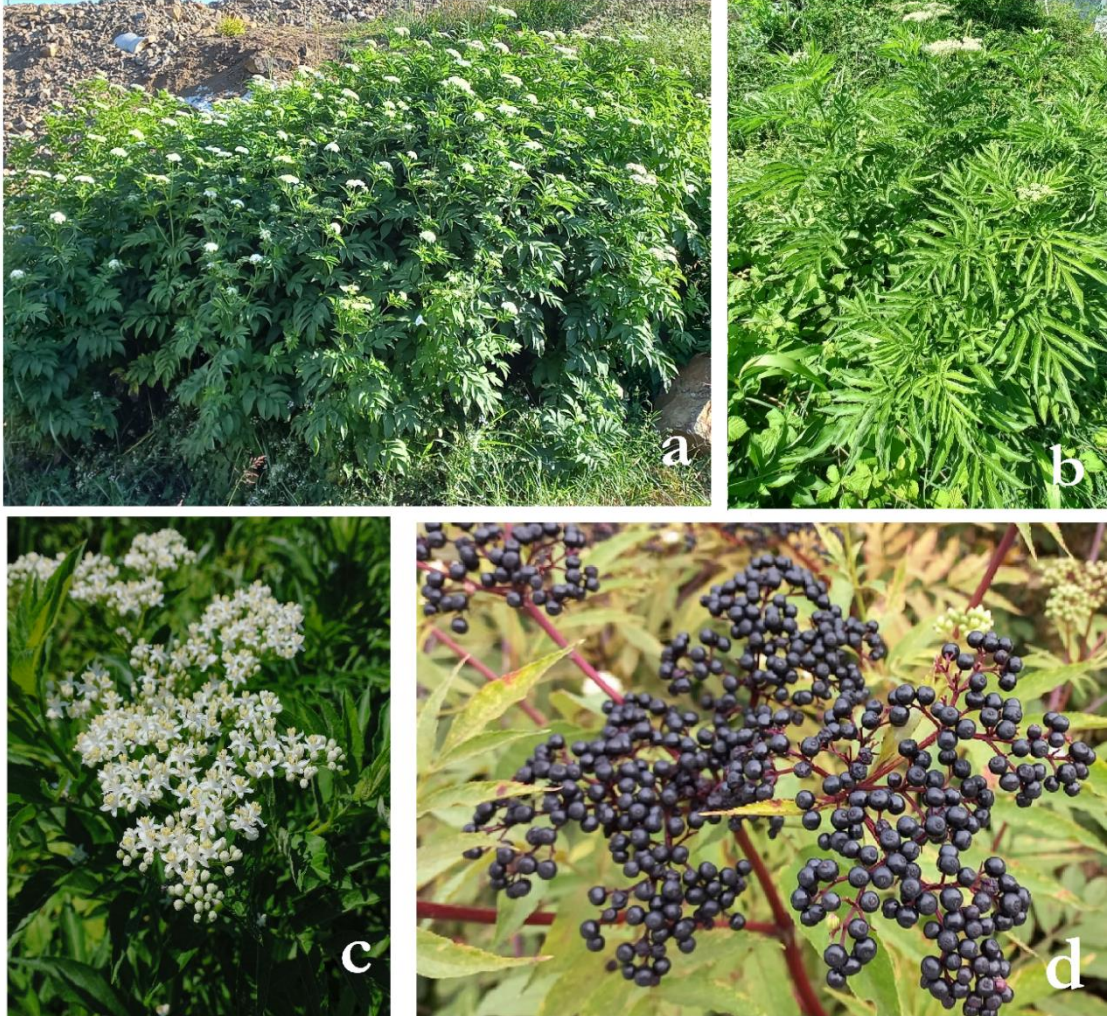
Bitki isimlerinde buna benzer farklılıkların görülmesinde ülkemizde farklı kültürlerden insanların bir araya gelerek, kültürel bir zenginlik oluşturmasının önemli etkisi vardır. Dilimizde kullanılan bitki isimlerinin çoğu Türkçe kökenli olsa da, bazılarının Arapça, Farsça, Gürcüce, Rumca gibi birçok yabancı dilden Türkçe’ye girdiği belirtilmektedir (Alkayış, 2009: 72). Düzce 12 farklı dilin konuşulduğu, birçok farklı kültürden insanın bir araya geldiği kozmopolit bir ildir (Özlü, 2012: 204; TİD, 2021). Bu dil ve kültür çeşitliliğinden dolayı bitkiler de oldukça farklı isimlerle anılmaktadır.

Türkiye genelinde farklı yörelere göre farklı isimlerle anılan *Sambucus ebulus*, Düzce ilinde de çeşitli habitatlarda oldukça yoğun ve yaygın olarak yayılış yapmaktadır ve yöre halkı tarafından çok çeşitli isimlerle tanınmaktadır. Bu nedenle Düzce yöresinde *Sambucus ebulus* türünün kaç farklı isimle kullanıldığı belirlenmeye çalışılmıştır.

Yöntem

Çalışmanın konusu doğal olarak yayılış yaptığı bölgelerde; yaprak, çiçek, meyve ve kökleri ile halk tıbbında oldukça yaygın olarak kullanılan bitkilerden biri olan *Sambucus ebulus* türünün (Şekil 1) yöresel isimleridir.

Bitkinin yöresel isimlerini belirleyebilmek amacıyla çeşitli köylerden insanların bir araya toplandığı alanlar olması dolayısı ile özellikle semt pazarları gezilmiştir. Toplam 85 kişi ile görüşülmüş, bitkinin canlı örneği veya fotoğrafları gösterilerek; tanıyıp tanımadığı, tanıyorsa yöresel ismi ve kullanım alanı, cevabı veren kişinin köyü ve hangi kültüre mensup olduğu sorulmuştur (Şekil 2). Kültürel mensubiyet açısından değerlendirmelerde Düzce’de çok daha öncesinden beri yaşayanlar için; 1) Türk (kendini her hangi bir alt gruba dahil etmeden sadece böyle ifade edenler için kullanılmıştır), 2) Manav şeklinde tanımlanırken belirli bir tarihte gelenler ise geldikleri coğrafyaya göre kültürel mensubiyetleri olarak; 1) Kafkas Göçmeni, 2) Balkan Göçmeni, 3) Doğu Karadeniz Göçmeni olarak tanımlanmıştır. 3 kişi bitkiyi tanıdığını ancak adını bilmediğini ifade etmiştir. Bitkiyi tanıdığını ve adını bildiğini belirten 70 kişinin verdiği cevaplar not edilmiş ve Düzce ilinde yapılmış etnobotanik çalışmalar da incelenerek bu çalışmalarda belirtilen yöresel isimler ile karşılaştırılmıştır. Farklı olan isimler de listeye eklenerek *Sambucus ebulus* için Düzce yöresinde kullanılan yöresel isimler belirlenmiştir.

Şekil 1. *Sambucus ebulus* türüne ait fotoğraflar (a- habitus, b- yaprak, c- çiçek, d- meyve)

Şekil 2. Bitki ile ilgili bilgisine başvuru alan yöre halkı

Bulgular ve Tartışma

Sambucus ebulus türünün yöresel isimlerini belirleyebilmek için yöre halkı ile görüşülmüş; yöneltile sorulara alınan cevaplar, Düzce’de yapılan diğer çalışmalarda geçen yöresel isimler ile birleştirilerek bu bitki için kullanıldığı belirlenen isimler alfabetik olarak listelenmiştir (Çizelge 1).

Düzce’de yöre halkından elde edilen verilere göre *Sambucus ebulus* bitkisi 29 farklı yöresel isim ile tanınmaktadır. Bu isimlerden 17’si bu çalışma kapsamında belirlenmiş, geri kalan 12 isim Düzce yöresinde yapılan diğer çalışmalardan derlenmiştir. Diğer çalışmalardan derlenen isimler (*) ile belirtilmiştir.

Çizelge 1. *Sambucus ebulus* türünün Düzce ilinde kullanılan yöresel isimleri

1. Amzıbıgra*
2. Eğrelti
3. Gülüz
4. Gürlük
5. Gürüz
6. İnkir
7. Livor
8. Löver
9. Nivirdin*
10. Nivürden*
11. Onjura*
12. Öküz kuyruğu*
13. Sultanotu
14. Şahmelek
15. Şahmelekotu
16. Şahmelen
17. Şahmelik
18. Şahmelikotu
19. Şahmeran
20. Şahmeren*
21. Yer mürveri*
22. Yidin*
23. Yiğdin
24. Yiğidin*
25. Yiğidinotu*
26. Yivdin
27. Yivdinotu
28. Yivirden*
29. Yiyidin*

Düzce yöresinde halk tıbbında kullanılan bitkileri belirlemek üzere yapılan bir çalışmada bitkinin yöre halkı tarafından “Gülüz, Nivirdin, Nivürden, Onjura, Öküz kuyruğu, Sultanotu, Şahmelik, Şahmeren, Yiğidin, Yivdin ve Yivirden” isimleri ile tanındığı belirtilmiştir (Gürbüz ve ark., 2019:775).

Düzce’nin Gölyaka ilçesinde yerel halk tarafından kullanılan bitkilerin yöresel isimlerini belirlemeye yönelik yapılan çalışmada bu takson için “Yer mürveri, Yidin, Yiğidin, Yiğidinotu ve Yiyidin” olmak üzere 5 isim belirlenmiştir (Köysal ve Altundağ Çakır, 2020: 74).

Düzce’nin Akçakoca ilçesinde yürütülen bir etnobotanik çalışmada bitkinin yöresel ismi “Şahmelik” olarak verilmiştir (Doğru Koca ve Yıldırım, 2010: 65).

Düzce Samandere civarındaki köylerde bu türün “Şahmelek, Yer mürveri, Yivdinotu, Nivürden, Amzıbıgra (Abhazca)” olmak üzere 5 farklı isimle tanındığı belirtilmiştir (Erdoğan Usta ve Altundağ Çakır, 2021: 18).

Kültürel çeşitliliğe göre bu isimler değerlendirildiğinde Düzce’de uzun dönemden beri yaşayanlar yani göçmen olmayanlar çoğunlukla bitkiyi “Şahmelik” veya fonetik olarak ona benzeyen “Şahmelek” ismiyle tanımaktadırlar. Görüşülen kişilerden bazıları ise bitkiyi “Gülüz” veya “Gürüz” olarak tabir etmiştir.

Doğu Karadeniz göçmeni olduğunu belirten vatandaşlar “İnkir, Livor, Lüver, Nivirden, Nivürden, Yiğdin, Yivdin, Yivirdin, Yivirden” isimlerini kullanmaktadırlar. Bu kelimelerden “Nivirden, Nivürden, Yivirdin” gibi bazılarının fonetik olarak birbirinden dönüşerek oluştuğu görülmektedir.

Görüşülen kişilerden Balkan göçmeni olduğunu belirtenler ise bitkiyi “Gülüz” ve “Gürlük” isimleriyle tanımaktadır.

Bu çalışma kapsamında *Sambucus ebulus* türünün yayılış yaptığı Düzce yöresi dışında diğer bölgelerdeki çalışmalar da değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme sonucunda doğal olarak yayılış yaptığı bölgelerde bu bitki için toplamda 60 farklı ismin kullanıldığı görülmüştür (Çizelge 2). Bu isimlerden 21’i sadece Düzce’de kullanılmaktadır. Diğer bölgelerde kullanıldığı belirlenen 31 isim Düzce yöresinde bilinmemektedir. Geriye kalan 8 isme ise hem Düzce’de hem de diğer bölgelerde yapılan çalışmalarda rastlanmıştır.

Baytop 1997 ve Baytop 1999’a göre söz konusu bitki farklı yörelerde 18 farklı isimle anılmaktadır. Bu isimler Ayıotu, Azıotu, Cüce mürver, Hekimana (İnebolu), Kımçırık, Livor (Rize), Mürverotu, Patpatık, Pellempüs (Dörtöl), Purlak, Sultanotu (Tekirdağ), Şahmelek, Şahmelik (Karadeniz yöresi), Telli gelin (Gaziantep), Yabani mürver, Yer mürveri, Yivdim, Yivdin (Giresun, Ordu, Samsun)’dir (Baytop, 1997: 211; Baytop, 1999: 301). Bu isimlerden 4 tanesi (Sultanotu, Şahmelek, Şahmelik ve Livor) Düzce yöresinde de bilinmektedir.

Çizelge 2. *Sambucus ebulus* türünün Türkiye genelinde bilinen yöresel isimleri

No.	Yöresel İsim	Düzce'de kullanılan isimler	Diğer yörelerde kullanılan isimler	No.	Yöresel İsim	Düzce'de kullanılan isimler	Diğer yörelerde kullanılan isimler
1	Ademotu	-	√	31	Nivürden	√	-
2	Amzıbigra	√	-	32	Onjura	√	-
3	Anzili	-	√	33	Öküz kuyruğu	√	-
4	Ayıotu	-	√	34	Patpatik	-	√
5	Aziotu	-	√	35	Pellempüs	-	√
6	Bazeotu	-	√	36	Pıran	-	√
7	Bezırgan	-	√	37	Pıramuj	-	√
8	Bıyrgan	-	√	38	Piran	-	√
9	Bıza	-	√	39	Purtlak	-	√
10	Cüce mürver	-	√	40	Sultan	-	√
11	Eğreli	√	-	41	Sultanotu	√	√
12	Gülüz	√	-	42	Şahmelek	√	√
13	Gürlük	√	-	43	Şahmelekotu	√	√
14	Gürüz	√	-	44	Şahmelen	√	-
15	Haptovina	-	√	45	Şahmelik	√	√
16	Hekimana	-	√	46	Şahmelikotu	√	√
17	İnkir	√	-	47	Şahmeran	√	-
18	İnçiyi	-	√	48	Şahmeren	√	-
19	Karabubu	-	√	49	Telli gelin	-	√
20	Kimçırık	-	√	50	Yabani mürver	-	√
21	Kokmuşot	-	√	51	Yer mürveri	√	√
22	Livor	√	√	52	Yidin	√	-
23	Lor	-	√	53	Yiğdin	√	-
24	Lüver	-	√	54	Yiğidin	√	-
25	Löver	√	-	55	Yiğdinotu	√	-
26	Memer	-	√	56	Yivdim	-	√
27	Mülver	-	√	57	Yivdin	√	√
28	Mürver	-	√	58	Yivdinotu	√	-
29	Mürverotu	-	√	59	Yivirden	√	-
30	Nivirdin	√	-	60	Yiyidin	√	-

Tuzlacı ve Tolon tarafından yapılan bir çalışmaya göre İstanbul Şile'de de bu bitki "Şahmelik" ismi ile tanınmaktadır (Tuzlacı ve Tolon, 2000: 681). İstanbul Çatalca'da yapılan bir çalışmaya göre ise "Mürver, Memer, Sultanotu, Mülver ve Karabubu" isimleri kullanılmaktadır (Ecevit Genç ve Özhatay, 2006: 85).

Yalova'da bu bitkinin yöre halkı tarafından "Şahmelikotu, Sultanotu, Bazeotu ve Pıramuj" isimleri ile adlandırıldığı belirtilmiştir (Koçyigit, 2005: 26).

İzmit Körfezi çevresinde yapılan bir çalışmada ise bu bitkinin "Şahmelekotu, Şahmelek, Sultan, Piran, Lüver ve Lor" gibi farklı isimlerle anıldığı görülmektedir (Kızıllar ve Özhatay, 2009: 44).

Balıkesir (Gönen)'de yapılan bir çalışmada "Sultanotu" yanında "Bezirgan ve Bıyrgan" isimlerinin de kullanıldığı belirtilmiştir (Tuzlacı ve Eryaşar Aymaz, 2001: 335).

Bilecik'te yapılan bir çalışmada bu taksonun yöresel ismi "Mürver" olarak geçmektedir (Batı, 2018: 99).

Çanakkale'de yapılan bir çalışmada bu bitkinin "Sultanotu" olarak bilindiği belirtilmiştir (Sevgi ve ark., 2018: 40)

Aydın (Koçarlı)'da yapılan bir çalışmada ise "Mürver ve Cücemürver" isimleri ile bilinmektedir (Tuzlacı ve Sadıkoğlu, 2007: 34).

Kırklareli (Babaeski ve Lalapaşa)'de yapılan iki çalışmada bitkinin "Sultanotu ve Bıza" isimleri ile tanındığı belirtilmiştir (Tuzlacı ve Alparslan, 2007: 20; Tuzlacı ve ark. 2010: 49).

Kırklareli'de yapılan bir diğer çalışmada bu bitkinin "Sultanotu, Pıyran, Haptovina, Ademotu, Piran ve Mülver" isimleri ile bilindiği belirtilmiştir (Kültür, 2008: 282). Bu isimlerden Sultanotu dışındakilerin hiçbiri Düzce'de bilinmemektedir.

Gümüşhane'de yapılan bir çalışmada "Kokmuşot ve Mürver" isimleriyle anıldığı belirtilmiştir (Korkmaz ve Karakurt, 2015: 292)

Rize'nin etnobotanigi üzerine yapılan bir çalışmada bu taksona "İnçiyi" denildiği belirtilmiştir (Uycan Saraç ve ark., 2013: 60). Düzce yöresinde de Doğu Karadeniz kökenli olduğunu ifade eden vatandaşlar tarafından bu bitki için yöresel olarak "İnkir" isminin kullanıldığı belirtilmiştir. İki kelimenin fonetik olarak birbirine benzediği görülmektedir. Artvin yöresinde ise bu bitkiye "Anzili" (Tubives, 2021) denildiği belirtilmiştir.

Sonuçlar

Türkçe bitki adları konusunda son derece zengin bir dildir (Baytop, 1997). Türkçenin bitki adları zenginliği tek bir bitkide de görülebilmektedir. Bu konuda mayasıl otu üzerine yapılan çalışmada da söz konusu ad zenginliği ortaya konulmuştur (Sevgi ve Kızılarlan, 2013: 17). Halk tıbbında yaygın kullanımı olan *Sambucus ebulus* bitkisi için; Türkiye genelinde doğal olarak yayılış yaptığı bölgelerde 60, Düzce ilinde 29 farklı yöresel isim kullanılmaktadır. Böylece daha önceki bitki adları zenginliğini destekleyen sonuçlar elde edilmiştir. Bir bitki için bu kadar çok sayıda farklı ismin kullanılıyor olması,

Düzce özelinde ilin çeşitli yerlerden göç alması buna bağlı olarak diğer yörelerdeki bitki adları birikimi ve kültürünün taşınması sonucunda gerçekleşmiştir. Bu kültürel çeşitliliğin oluşturduğu zenginlik dolayısı ile bitkilerin halk tarafından kullanım alanları ve onlara verilen yöresel isimler de oldukça çeşitlenmiştir. Düzce'de belirlenen isimlerden 21 tanesinin yalnızca Düzce'de kullanıldığı görülmüştür. Bu da göstermektedir ki göçlerin dışında esas olarak Düzce'nin kendine özgü bir bitki ad verme kültürünün olduğudur. Bunun yanında birçok ismin de kulaktan kulağa yayılırken değişikliğe uğrayarak oluştuğu görülmektedir. Ancak yöre halkı tarafından kullanılan bu isimlerin birçoğu botanik kaynaklarında hiç geçmemektedir. Bitkilere verilen yöresel isimlerin de kültürel mirasımızın bir parçası olarak görülmesi ve kayıt altına alınması gerekmektedir.

İllere göre yapılan incelemede söz konusu bitkinin yöresel isimlerinin yer verildiği 14 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmalara konu olan illere Düzce ili bulguları da dahil edildiğinde toplam 19 ilin 7'sinde olmak üzere, ülke genelinde *Sambucus ebulus* en çok "Sultanotu" ismi ile bilinmektedir. Bu isim Düzce yöresinde de kullanılmaktadır. İkinci sırada "Şahmelik" ismi gelmektedir. Düzce yöresinde de en fazla bu isimle tanındığı belirlenmiştir (%54,29). Kültürel çeşitliliğe göre bitkiyi "Şahmelik" olarak tanıyanlar Türk (%45,95), Manav (%37,84), Karadeniz göçmeni (Ordu veya Giresun'dan göçenler) (%13,51) ve Kafkas göçmeni (%2,70) olduklarını ifade etmişlerdir. Düzce yöresinde sıklıkla kullanılan 2. İsim "Gülüz" olmuştur (%14,29). Bu isim ve fonetik olarak benzeri olabileceği düşünülen "Gürüz" ismi yalnızca Düzce'de bilinmektedir. Bitkiyi bu isimle tanıyanların bir kısmı Manav olduğunu, bir kısmı da Balkan göçmeni olduğunu belirtmiştir.

Basılı kaynakların çoğunda geçen "Cüce mürver ve Mürverotu" isimleri Düzce yöresinde halk tarafından kullanılmamaktadır. Ülkemizin bitki varlığına dair güncel kaynaklardan biri olan Türkiye Bitkileri Listesi (Güner ve ark., 2012: 19) adlı eserde de bu taksonun Türkçe ismi "Mürverotu" olarak verilmiştir. Botanik kaynaklarda *Sambucus ebulus* türünün Türkçe ismi olarak, ülke genelinde - yaygın olarak kullanılan "Sultanotu" ve "Şahmelik" isimlerine de yer verilmesinin, geleneksel bilgi birikiminin kayıt altına alınması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca kültürel birikimi yansıması ve yaygın olarak bilinmesi gibi olumlu yönlerinden dolayı "Sultanotu" ve "Şahmelik" isimleri daha öne çıkmaktadır.

Kaynaklar

Alkayış, M. F., 2009. Türkçe'de Kullanılan Alıntı Bitki Adları. *Turkish Studies International Periodical for the*

Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 4(4): 71-92.

- Batı, C., 2018. Abbaslık Köyü (Bilecik) florası ve etnobotanik özellikleri. Hacettepe Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoloji Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 137 sayfa, Ankara.
- Baytop, T., 1997. *Türkçe Bitki Adları Sözlüğü*. Türk Dil Kurumu, İkinci baskı, Ankara.
- Baytop, T., 1999. *Türkiye’de Bitkiler İle Tedavi*. Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul.
- Bulut, Y., 2006. Manavgat (Antalya) Yöresinin Faydalı Bitkileri. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Biyoloji ABD., Yüksek Lisans Tezi, 117 sayfa, Isparta.
- Doğru Koca, A., Yıldırım Ş., 2010. Ethnobotanical Properties Of Akçakoca District in Düzce (Turkey). *Hacettepe Journal of Biology and Chemistry*, 38 (1): 63-69.
- Ecevit Genç, G., Özhatay, N., 2006. An ethnobotanical Study in Çatalca (European part of Istanbul) II. *Turkish Journal of Pharmaceutical Science*, 3 (2): 73-89.
- Erdoğan Usta, B., Altundağ Çakır, E., 2021. Samandere Vadisi (Düzce) ve Çevresinde Geleneksel Kullanımı Olan Bitkilerin Yöresel İsimleri. *Avrasya Terim Dergisi*, 9 (1): 10-25
- Güner, A., Aslan, S., Ekim, T., Vural, M., Babaç, M T. (edlr.), 2012. *Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler)*. Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi ve Flora Araştırmaları Derneği Yayını. İstanbul.
- Gürbüz, İ., Gençler Özkan A. M., Akaydın G., Salıhoğlu E., Günbatan T., Demirci F., Yeşilada E., 2019. Folk Medicine in Düzce Province (Turkey). *Turkish Journal of Botany*, 43: 769-784
- Kızıllarlan Ç., Özhatay N., 2009. Local Names of Some Plants From The South Part of Izmit (Northwest Turkey). *İstanbul Journal of Pharmacy*, 40: 37-46.
- Koçyiğit M., 2005. Yalova İlinde Etnobotanik Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmasötik Botanik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 176 sayfa, İstanbul.
- Korkmaz, M., Karakurt, E., 2015. An Ethnobotanical Investigation to Determine Plants Used As Folk Medicine in Kelkit (Gümüşhane/Turkey) District. *Biological Diversity and Conservation*, 8(3): 290-303.

- Köysal, A., Altundağ Çakır, E., 2020. Gölyaka İlçesinde (Düzce) Yerel Halk Tarafından Kullanılan Bitkilerin Yöresel İsimleri. *Avrasya Terim Dergisi*. 8 (2): 70 - 78
- Kültür, Ş., 2008. An Ethnobotanical Study of Kırklareli (Turkey). *Phytologia Balcanica*, 14 (2): 279 –289, Sofia.
- McNeill, J., Barrie, F. R., Burdet, H. M., Demoulin, V., Hawksworth, D. L., Marhold, K., Nicolson, D.H., Prado, J., Silva, P.C., Skog, J. E., Wiersema, J. H. and Turland, N. J., (eds.), (çev. ed. Menemen, Y., Dönmez, A.), 2007. Uluslararası Botanik Adlandırma Yasası (Viyana Yasası) 2006.
- Özlu, Z., 2012. 19. Yy.’da Düzce Kazasına Göçler. *Bilgi*, 61: 201-222
- Özmen, M., 2010. Hatay-Erzin Başlamış Köyünden Derlenen Bitki Adları. *Erdem İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi*, 58: 255-268.
- Rao, V., 2004, The Importance of Botanical Nomenclature And Synonymy in Taxonomy And Biodiversity. *Current Science*, 87(5): 602-606.
- Seçmen, Ö., Gemici, Y., Görk, G., Bekat, L., Leblebici, E., 1998. *Tobumlu Bitkiler Sistematiği*. Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Kitaplar Serisi No:116. İzmir.
- Sevgi E., Kızıllarlan Ç., 2013. Bir İsim Çok Bitki - Mayasıl Otu. *Avrasya Terim Dergisi*, 1 (1): 17 – 29.
- Sevgi E., Kızıllarlan Hançer Ç., Akkaya M., Altundağ Çakır, E., 2018. Biga’da (Çanakkale) Geleneksel Kullanımı Olan Bitkilerin Yöresel Adları Ve Adlandırma Yaklaşımları. *Avrasya Terim Dergisi*, 6(1): 35–47.
- Taxon.org., 2021. International Code of Botanical Momenclature. (Ziyaret tarihi: 10 /06/ 2021).
- TİD, 2021. Türkiye’nin En Genç Ve Dinamik İli Düzce. (Ziyaret tarihi: 14 /06/ 2021).
- Tubives, 2021. Türkiye Bitkileri Veri Servisi. (Ziyaret tarihi: 25 /05/ 2021).
- Tuzlacı, E. Alparslan İşbilen, D. F., Bulut, G., 2010. Turkish folk medicinal plants, Part VIII: Lalapaşa (Kırklareli). *Marmara Pharmaceutical Journal*, 14: 47-52.

- Tuzlacı, E., Alparslan, D. F., 2007. Turkish Folk Medicinal Plants, Part V: Babaeski (Kırklareli). *İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Mecmuası*, 39: 11-23
- Tuzlacı, E., Eryaşar Aymaz, P., 2001. Turkish Folk Medicinal Plants, Part IV: Gönen (Balıkesir). *Fitoterapia*, 72: 323-343
- Tuzlacı, E., Sadıkoğlu, E., 2007. Turkish Folk Medicinal Plants, Part VI: Koçarlı (Aydın). *İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Mecmuası*, 39: 25-37
- Tuzlacı, E., Tolon, E., 2000. Turkish Folk Medicinal Plants, Part III: Şile (İstanbul). *Fitoterapia*, 71: 673-685
- Uycan Saraç, D., Özkan, Z. C., Akbulut, S. 2013. Ethnobotanic Features of Rize/Turkey Province. *Biological Diversity and Conservation*, 6/3: 57-66.